

Program Dnů ČIS 27.–28. 11. 2026

Profesionalita a autenticita v supervizi

Chtěli bychom se spolu s vámi zamýšlet, diskutovat i hravě experimentovat nad různými aspekty těchto pojmů. Je možné v nich hledat třeba míru otevřenosti, s jakou supervizoři odkrývají své postoje či emoce. Stejně tak zvažovat způsoby vedení supervize, které umožňují otevřenější a spontánnější využití supervize supervidovanými. Profesionalitu můžeme chápat jako vymezení role, hranic a postupů v supervizi – jako to, co vyvažuje spontánní a někdy méně strukturované procesy, které v supervizi probíhají.

Pátek 27. 11. 2026

10:00–10:45	Kdo je kdo, proč tu jsme a jak to bude probíhat? <i>Moderují Irena Sgallová a Eliška Rothová.</i>
11:00–12:30	ČIS – kde jsme a kam chceme jít? <i>Moderují Dana Šedivá a Michal Vybíral ve spolupráci se Šárkou Darksovou.</i>
12:30–13:30	Pauza na oběd <i>Možnost objednat si oběd předem. Oběd si hradí každý sám.</i>
13:30–15:00	Když se to nepovede aneb Kazuistika z jedné firmy a lekce z nezvládnutého kontraktování <i>Moderuje Barbora Pšenická.</i>
13:30–15:00	Když je „problém v klientovi“: Specifika supervize u romských klientů <i>Moderuje Jan Kudry.</i>
15:30–17:00	Supervizor a zadavatel <i>Moderují Zbyšek Mohaupt a Mirka Pravdová.</i>
15:30–17:00	Supervize v „tekuté době“ <i>Aktuální výzvy v prostoru supervize Moderuje Marie Marečková.</i>
17:00–17:30	Společný coffee break
17:30–19:00	Supervizní peklo-srando-mat, nevázně o vážných věcech prostřednictvím divadelní improvizace <i>Moderují Markéta Miláčková a Jan Drobný.</i>

19:30 **Zveme vás na pasování nových supervizorů a čestných členů ČIS, raut, zpěv, tanec a stolní hry.**

Sobota 28. 11. 2026

8:00–9:00	Snídaně
<i>Možnost objednat si snídani spolu s ubytováním či zakoupit si na místě.</i>
9:00–10:30	Etická komise: komu a čemu slouží? Co od ní supervizní obec, supervizanti a případně i zadavatelé očekávají?
<i>Moderují Ludmila Boková a Kateřina Šrahůlková.</i>
10:45–12:15	Být odborník, zůstat člověk: supervize a asistovaná psychoterapie
<i>Moderuje Miroslav Jura.</i>
10:45–12:15	Autentická profesionalita a profesionální autenticita v supervizi: Blízkost, odstup a práce s vlastní zkušeností
<i>Moderuje Jana Pluhaříková Pomajzlová.</i>
12:15–12:45	Společný obědový coffee break
12:45–14:00	Reflexe pracovních dnů 2026
<i>Moderují Mirka Pravdová a Renata Kraftová.</i>

Místo konání:

Hotel Sport* Kralupy nad Vltavou**

U Cukrovaru 1086

278 01 Kralupy nad Vltavou

<https://hotel-sport.cz>

Anotace příspěvků: na co se můžete těšit

Boková Ludmila a Šrahůlková Kateřina - Etická komise: komu a čemu slouží? Co od ní supervizní obec, supervizanti a případně i zadavatelé očekávají?

V diskusi bychom se rády dostaly k různým pohledům na smysl práce etické komise a k hranicím jejího působení. Budeme společně hledat, zda a v čem se očekávání těch, kdo se do „hledáčku“ etické komise dostávají, protínají, a v jakém tvaru to všechno nakonec končí (mělo by končit?) pod střešou profesní organizace.

Jura Miroslav – Být odborník, zůstat člověk: supervize a asistovaná psychoterapie

Supervize bývá místem, kde se setkává profesionalita s osobní autenticitou. V kontextu psychedeliky asistované psychoterapie se toto napětí ještě zesiluje: terapeut je vyzván k přesnosti, etické citlivosti a jasnému rámci, ale zároveň i k živé lidské přítomnosti, kterou nelze redukovat na techniku. Diskusní dílna otevře otázku, kde je hranice mezi odbornou rolí a skutečnou přítomností člověka v terapeutickém vztahu. Společně budeme zkoumat, co PAP dělá s naším pojetím profesionality, jak v supervizi zacházet s autenticitou bez ztráty opory v roli a jaké jsou slepé skvrny i možnosti tohoto napětí.

Kudry Jan - Když je „problém v klientovi“: Specifika supervize u romských klientů

„S Romy se těžko pracuje.“ „Nedůvěřují nám.“ „Nechtější spolupracovat.“ „Všechno je u nich jinak.“ Podobné věty se mohou v pomáhajících profesích objevovat poměrně snadno. Co se ale stane, když je přineseme do supervize a začneme je skutečně zkoumat? Workshop otevře prostor pro reflexi toho, co do práce s romskými klienty přináší klient, co pracovník a co samotný systém. Budeme se věnovat stereotypům, očekáváním, mocenské pozici pracovníka, zkušenostem s institucemi, důvěře i emocím, které mohou v práci vznikat. Zaměříme se také na to, jak v supervizi mluvit o kulturním kontextu, aniž bychom z něj vytvořili jednoduché vysvětlení všeho, co se v kontaktu s klientem nedaří. Pracovat budeme především s konkrétními situacemi a kazuistikami z praxe. Cílem není najít „správný způsob práce s Romy“, ale vytvořit prostor pro otázky, které mohou změnit způsob, jakým se na klienta, pracovníka i jejich vztah díváme.

Marečková Marie - Supervize v „tekuté době“ Aktuální výzvy v prostoru supervize

Čím dnes žije svět účastníků supervize? S čím přicházejí zadavatelé? Co přináší současná doba do naší práce a do našich supervizních vztahů? A kde v tom všem hledáme rovnováhu mezi profesionalitou, autenticitou, vlastními hodnotami a respektem k pluralitě? Žijeme v době, v níž se rychle proměňují společenské, pracovní i hodnotové rámce, o které jsme se donedávna mohli opírat. Co tato „tekutost“

znamená pro supervizi a pro naši roli supervizorů? Jak se proměňuje naše role ve chvíli, kdy do supervize vstupují společenské a politické otázky? Kde končí naše role supervizorů a začíná naše angažovanost? Pojďme si udělat společnou mapu současné supervize. Co se k nám dostává? Co nás překvapuje, provokuje nebo baví? Co nově potřebujeme umět? A kde si nejsme úplně jistí, jakou roli jako supervizoři vlastně máme? Čeká nás společné sbírání, třídění a pojmenovávání toho, co se v současné supervizi objevuje – napříč různými oblastmi praxe. Z jednotlivých zkušeností se pokusíme vytvořit společnou mapu témat, výzev a možných dilemat, která současná doba přináší do naší supervizní praxe.

Miláčková Markéta a Drobný Jan - Supervizní peklo-srando-mat

Nevážně o vážných věcech prostřednictvím divadelní improvizace

Supervizoři mají udržet strukturu, bezpečný prostor a nadhled – a často od sebe totéž očekávají i sami. Co se děje, když si sami nejsme jistí, situace nám klouže z rukou a potřebovali bychom, aby někdo podržel nás? I supervizoři jsou jen lidé a náročné či trapné momenty patří k naší práci.

V zážitkovém workshopu budeme prostřednictvím divadelní improvizace rozehrávat „malá supervizní pekla“ – chvíle nejistoty, ztráty půdy pod nohama, konfrontace s vlastními limity. Humor, hravost a nadsázka nám dovolí tyto zkušenosti odlehčit, aniž bychom zlehčovali jejich závažnost.

Prostor pro aktivní zapojení, střídání rolí, reflexi a diskusi. Cílem není dokonalý supervizor, ale bezpečné místo, kde smíme být nedokonalí a smát se – a připomenout si, že hravost je zdrojem nadhledu i odolnosti.

Pluhaříková Pomajzlová Jana - Autentická profesionalita a profesionální autenticita v supervizi: Blízkost, odstup a práce s vlastní zkušeností

Je mezi autenticitou a profesionalitou napětí, nebo se vzájemně dobře doplňují? Může se profesionalita stát součástí autenticity? A může být autenticita součástí profesionality?

V supervizi se přirozeně pohybujeme mezi blízkostí a odstupem, mezi osobním a profesním. Přinášíme si do ní vlastní hodnoty, zkušenosti, přesvědčení i citlivá místa. Některé z nich se postupně stávají nedílnou součástí naší profesní identity. Kde potom končí profesionalita a začíná autenticita? A je vůbec možné je od sebe oddělit? Workshop nabídne prostor pro společné zkoumání těchto otázek. Budeme se zabývat tím, kdy může být autenticita zdrojem živého, lidského a bezpečného supervizního vztahu a kdy může naopak supervizní proces narušovat a nepřiměřeně zatěžovat. V první části workshopu se zastavíme u našich osobních a profesních východisek a porozumění týkajícího se profesionality a autenticity. Budeme se zabývat tím, jak lze nebo nelze zavímat profesionalitu a autenticitu během supervizního procesu a jaké mohou být doklady o přítomnosti jednoho či druhého.

Možná nás diskuse dovede i k otázkám, zda může být profesionalita někdy obranou před autentickým setkáním, či zda autenticita není někdy alibismem pro nedostatek profesionálních kompetencí a odpovědnosti. V druhé části se poté zaměříme na to, zda a jak je užitečné autentické sdílení nebo reflektované sdílení osobní zkušenosti. Budeme hledat rozdíl mezi autenticitou, lidskostí, osobním sdílením a reflektovaným používáním vlastní zkušenosti v rámci své profesní role. Součástí workshopu bude představení nástroje pro reflexi a „opracování“ prožité osobní zkušenosti perspektivou tzv. zkušenostní znalosti.

Nabídneme jej jako možnou cestu, jak vlastní zkušenost nejen reflektovat, ale také vědomě rozlišovat, co z ní může být užitečným zdrojem pro profesní práci. Workshop není založen na hledání jednoznačných odpovědí. Je pozváním ke společnému zkoumání pohybu mezi blízkostí a odstupem, osobním a profesním, autenticitou a profesionalitou a možností vytvořit si pro sebe pomocná vodítka pro reflexi vlastní supervizní praxe.

Pravdová Miroslava a Mohaupt Zbyšek - Supervizor a zadavatel

Pšenicová Barbora - Když se to nepovede aneb Kazuistika z jedné firmy a lekce z nezvládnutého kontraktování

Supervize ve firemním světě má obrovský potenciál, ale v praxi naráží na nepochopení. Lídři si ji pletou s koučinkem na výkon, zaměstnanci s terapií a management ji kupuje jako jednorázové hašení požáru. Jenže – ruku na srdce – občas v tom máme prsty i my sami, když podceníme úvodní dojednání zakázky. V příspěvku budu otevřeně sdílet kazuistiku z jedné firmy, kde se to celé tak trochu nepovedlo – i když s dobrým výsledkem. A vinou nám bylo především podceněné kontraktování, protože jsme si na začátku nedobře nastavili hranice a očekávání. Podíváme se na to, co se stalo, jak se propletly role a jaké ponaučení si z toho odnášíme.

Šedivá Dana a Michal Vybíral - ČIS - kde jsme a kam chceme jít?

Již dvakrát jsme v Kralupech reflektovali vývoj našeho spolku. Zastavme se tedy již potřetí a vedme společný dialog nad vývojem naší organizace. Šárka Darksová, naše báječná ředitelka, nejprve popíše klíčové změny za poslední dva roky a současný stav, kam jsme zatím došli. Pak se společně podíváme, jak současný ČIS vidíme my sami přes dialog, malé hravé prvky a snad dospějeme k tomu, co potřebujeme od ČISu my sami a co ČIS od nás.

